

7

פשוט דהגורס שיהא חללו עשה באופן שיהיה
עשה דוחה לית, דשרי דהא מותר ללבוש
גד פשתים בגורס שידחה לאו דכלאים וכו'
כשגורס שיהא פקוי' גורס להפוך את
האיסור להיות [אם הותרה או דחוי ועכ"פ
רחמנא שרי וקראתי] ורק מדרבנן אסרו
לגרוס שיצא לידי חיטול שבת מפני פקוי',
ובמקום מליה דמילה שרי אפילו בשבת
להרמזין ז"ל.

אבל מה שאנוסס מותרת לבעלה לא מטעם
דלא עברה איסורא הוה, שהרי אפי'
קטנה דלאו בת טוהשין מ"מ דעת הרמב"ם
ז"ל היא דכל שהי' בראון נאסרת בפ"ב
מסוטה ה"ד ע"ש ובהשגות וידוע דעת
המהר"ק ז"ל הציא מור"ם ז"ל אה"ע סוסי'
קט"ו דגם בכסבורה שמותר חסוד מזידה,
דעכ"פ איכא מעלה מעל בצעל ואכמ"ל ועי'
השו"ב חוט המשולש להגר"ח ז"ל מוהלחזין,
ועיקר היתור לבעלה אינו חלל מחמת
"אונס", וכל שמציאה עלמה לידי אונס אין
זה נחשב אונס וכבר ראיתי חילוק בין פקוי'
לבין אונס כנ"ל בשם הגאון מקוונא ז"ל
נבחר דברי הריב"ש ז"ל בס"י קע"א כך
רשום חללו ובעת לא אזכור באיזו מקום
ראיתי ד"ל.

ואכתי קשיא מההיא דריש כתובות
דאמרין ולדרוש להו דאונס שרי
והתם היא עלמה מבוססת עלמה לידי האונס
שע"י נשואיה נאנסת להגמון כדאמר' התם
שהיתה גזירה שכל הנשאת תיבעל להגמון,
ולענין לבעלה כשמבוססת עלמה להאונס דינה
כצרון כמצואר גבי אסתר דהיתה נאסרת
ע"י שגרמה את האונס, והנראה דודאי
מוכח מסוגי' דכתובות דאש"פ שהציא עלמו
למאצ האונס, גזון באונס כיון שצבעת
העצירה הי' אונס, ואסתר שאני שגם צבעת
העצירה היתה עושה ד"ז אפי' לא היתה
אנוסה מלד אחשורוש כי ד"ז הי' מכלל
ההשתדלות להאלת היהודים וכו' צדק מלד
פקוי' של כלל ישראל חבל לא בשם אונס,

דכל היכא דרולה לעשות ד"ז אינו נקרא
אונס אש"פ שאונסין אותו בדמוכה מר"פ
בצע"י דאמר' אין אונס לערוה לפי שאין
קישוי חלל לדעת ואכמ"ל, ותשובת הרשב"א
ז"ל שהציא המהר"ט ז"ל ח"א סי' כ"א
בדבר ראובן נשבע כי אם לא יעבדו אונס
והשיב שאם סבב הוה או אחרים צעזילו
[נראה דר"ל שטעו מדעתו] אין זה אונס
עכ"ל התם שאני שגם צבעת העצירה עושה
מלאין ורק שצא לפטור עלמו צטענת מאי
הו"ל למעבד וכיון שהוא סבב לזה אין כאן
טענה זו, ועי' צ"מ ל"ג ע"ב ותשובת
הרשב"א ז"ל סי' תש"ע ובקצה"ה סי' נ"ה
ושו"מ שהאריך בזה באש"פ פ"ב מסנהדרין
ובספר חלקת יואצ דיני אונס וקשה עתיקה
מחדתי.

סימן טו

בענין להדליק נר שעה לשבת

ר"פ צמה מדליקין מכאן [מזפת] ואיך
פסול שמנים פשיעה שעה חלוציכא
לי' מהו דתימא לפתילות נמי לא חזי קמ"ל,
פירשו בתוספות דהיינו דשרי להדליק נר
שעה שהוא עשוי לפתילה כלומר שדבוק בו
השעה כעין נרות שלנו, וצני נרצונה אוסרין
צכה"ג ודאמר' צגמ' דשרי שעה לפתילה
היינו כשזה הנר שעה מונח צשמן הכשר
להדלקה וכ"ד הרמב"ן ז"ל צמלחמות דגר
שעה צפ"ע אסור וע"ש שכ"ד הרי"ף ז"ל,
והרא"ש ז"ל כתב כן בשם הגאונים ז"ל,
ובתוס' הקשו על זה, דאם הנר של שעה
צפ"ע אסור להדלקה הי' אסור גם אם
נחנו צתוך שמן הכשר כדאמר' לקמן כרך
דבר שמדליקין צו ע"ג דבר שאין מדליקין
צו דאסור, והוא קושיא גדולה לדעת
הפוסקים ז"ל הנ"ל האוסרין נר שעה
צפ"ע.

אונס
אונס